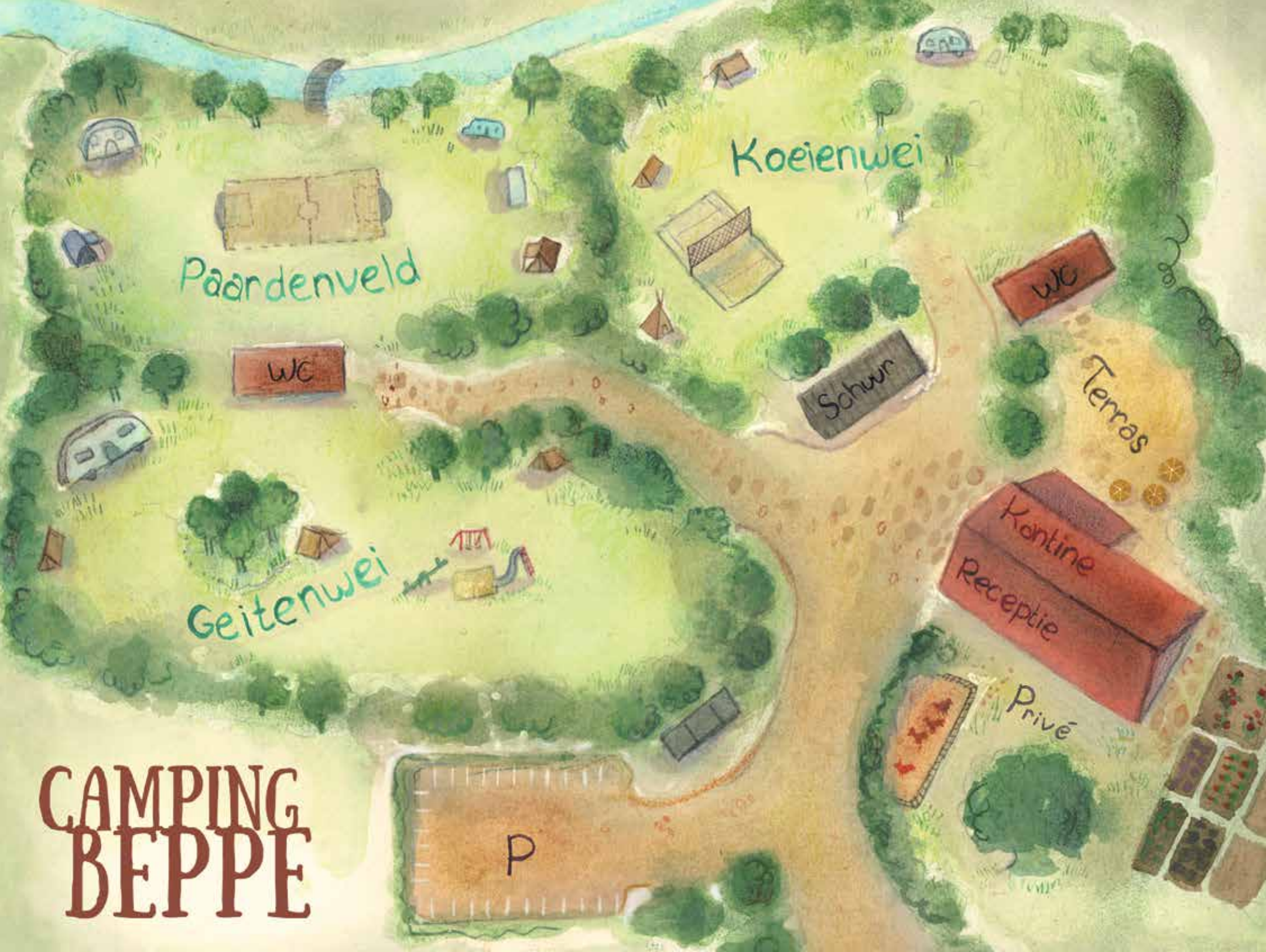

CAMPING BEPPE

CAMPING BEPPE

INGE BESARIS
CAMPING
BEPPE

MET ILLUSTRATIES VAN
DONNA KROESE

Van Inge Besarlis verschenen bij Lemniscaat
Ridder Tim | Takkenhoofd

Van Inge Besarlis en Donna Kroese verscheen bij
Lemniscaat
De schreeuw van de meeuw

Voor papa, de campingbaas

Tekst © Inge Besarlis, 2026

Omslag en illustraties © Donna Kroese, 2026

Boekverzorging: Leon ter Molen

Nederlandse rechten Lemniscaat b.v.,

Vijverlaan 48, 3062 HL Rotterdam, 2026

ISBN 978 90 477 1883 3

NUR 283

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

Druk- en bindwerk: Wilco, Amersfoort

Dit boek is gedrukt op milieuvriendelijk, chloorvrij gebleekt en verouderingsbestendig papier.

Kijk voor meer informatie, activiteiten voor thuis en in de klas en meer op www.lemniscaat.nl

1. BIKO

Dit is mijn familie.

De oudste is beppe, mijn lievelingsmens. Ik weet niet of je Fries spreekt, maar beppe is dus niet haar naam. Ze heet Jildou. Dat kun je gelijk weer vergeten, want zo noemt bijna niemand haar meer sinds pake dood is. Beppe is het Friese woord voor oma. Pake betekent opa, maar dat hoeft je ook niet te onthouden, want die is dus dood. Al zes jaar. Ik ken hem eigenlijk vooral van de foto's, dus ik mis hem niet. Beppe mist hem wel, maar dat is logisch.

Pake was boer en vroeger hadden hij en beppe heel veel dieren: koeien, geiten, paarden en kippen. Dat was te veel voor beppe alleen, en haar kinderen willen geen boer zijn. Daarom heeft ze de dieren verkocht. Alleen de kippen zijn er nog, ook al leggen ze al lang geen eieren meer: Doutzen, Lobke en Sien. En Foppe, de haan met de schorste kukel van Nederland. De boerderij heeft beppe ook gehouden, want dat is haar lievelingsplek en ze woont er al heel lang. Toen moest ze nog iets verzinnen om geld te verdienen. Wonen op een boerderij is hartstikke duur, zeker als die boerderij op dit eiland staat. Volgens beppe zaten we met zijn allen aan tafel toen ze vertelde dat ze een camping wilde beginnen.

'Camping Beppe!' riep ik toen (al weet ik daar niks meer van).

Dat vond iedereen een goed idee.

Mijn twee omkes (ooms) werken ook op de camping en wonen allebei op de boerderij. Zo ver mogelijk van elkaar af, anders maken ze ruzie. Over alles denken ze anders, beppe wordt er tureluurs van.

Piter is mijn oudste omke. Hij is kok en vroeger had hij een deftig restaurant op het eiland. Daar maakte hij allemaal rare dingen zoals duiveneierschuim op een bedje van gladiolen. Hij was er altijd mee bezig, want het moest natuurlijk helemaal perfect. Tot hij overspannen werd en het restaurant dichtging. Nu woont hij weer op de boerderij en kookt in de kantine van de camping. Hij noemt het zelf restaurant, al vindt beppe dat veel te deftig. Zij wil dat Piter simpele gerechten kookt voor de gasten, maar dat vindt hij nogal moeilijk.

Jelte is de jongste zoon van beppe en woont ook op de boerderij. Hij speelt gitaar, maakt gedichten en is altijd verliefd. Ik snap niet dat beppe hem op de camping laat werken, want hij is hartstikke onhandig en vergeet alles.

Akkie is beppes dochter en mijn mem (moeder). Zij is heel lief, maar niet vaak thuis. Geen rust in d'r kont, zegt beppe. Ze reist de hele wereld rond in haar oude bloemenbusje. Op dit moment is ze in India om schildpadden te redden. Ze maakt zich zoveel zorgen over de wereld dat ze geen tijd heeft om voor mij te zorgen. Maar dat vind ik niet erg. Ik heb beppe.

Dit is dus mijn familie. Of eigenlijk de helft. Mijn vader ken ik niet. Ik weet alleen dat mem hem in Kenia (dat ligt in Afrika) ontmoet heeft toen ze allebei op reis waren. Toen mem erachter kwam dat ik in haar buik zat, was het te laat om zijn telefoonnummer te vragen. Maar ze neemt me een keer mee naar zijn land, heeft ze beloofd. Ik lijk op hem, zegt ze. Al is mijn vel wat lichter. En we hebben dezelfde naam: Biko.

2. GOLFRIESOORT

‘Blikstjinder, wat een hitte!’ Beppe zit achter haar bureau met de ventilator vlak voor haar neus en nog steeds heeft ze de kleur van een brandweerwagen. ‘Haal even een ijsje voor me uit de vriezer, pop. Zo’n perenijsje, en neem zelf ook.’

Voordat ze het ijsje openmaakt, houdt ze het even tegen haar wang.

‘Heb jij geen last van de warmte?’ zucht ze.

‘Ik vind het juist lekker. Maar ik heb wel zin om naar het strand te gaan, kan dat even?’

‘Natuurlijk. Misschien wil Gosse ook wel. Hij is haast klaar met de toiletten.’

Gosse is mijn beste maat en buurjongen. Hij is zes jaar ouder dan ik en wel twee keer zo groot.

‘Wil beppe zelf niet mee?’ vraag ik.

‘Willen wel, jonkje. Maar er komen vandaag drie volle boten aan en vanavond hebben we mjamburgerfeest.’ (Dat is een soort lopend buffet met verschillende soorten burgers, brood en salades.)

‘Dat is toch Pipers werk?’

‘We doen het samen.’ Beppe knipoogt. ‘Dan krijgen we niet te veel liflafjes en heb je kans dat het op tijd klaar is.’

Arme beppe, alsof ze niet genoeg te doen heeft.

‘Ik ben op tijd terug, dan kan ik meehelpen.’

‘Niks van aan, we redden het best. Jelte helpt ook mee en jij hebt vakantie.’

Op de camping is het stil. De meeste gasten zijn naar het strand, denk ik. Hier en daar zit iemand met een boek in

de schaduw. In het eerste toiletgebouw is het blinkend schoon en nog een beetje nat, maar Gosse is nergens te bekennen. Ik gooi het ijsstokje in de lege prullenbak en loop door naar het andere gebouw. Daar klinkt gegil van kinderstemmen. Als ik dichterbij kom, zie ik Gosse die de waterspuit op een groepje kinderen richt.

‘Nu mogen wij!’ roept een jongetje. Gosse geeft hem de spuit en rent richting de waterkraan, maar voordat hij die uit kan zetten is zijn rug al kletsnat.

‘Kijk nou wat jullie gedaan hebben!’ Hij trekt één laars uit en houdt hem ondersteboven. Er komt een flinke gulp water uit.

‘Stelletje monsters!’ Hinkelend trekt hij zijn andere laars uit en dreigt hem boven de hoofden van de kinderen leeg te gieten. Die rennen gillend weg. Dan ziet hij mij staan.

‘Biko!’ lacht hij, terwijl hij zijn laars omhooghoudt. ‘Wil je een koude douche?’

‘Nee, bedankt. Ga je mee naar het strand?’

Gosse gooit zijn laars leeg in de heg.

‘Even aan beppe vragen.’

‘Het was haar idee.’

‘Nou, graag dan. Ik ruim de spullen op en dan haal ik mijn fiets.’

‘Vergeet je handdoek en je zwembroek niet.’

‘O ja...’

‘Ik zie je zo bij de receptie, oké?’

Gosse woont in een verbouwde boerderij met zijn ouders, onze burens. Het hoeft dus niet lang te duren, maar dat doet het wel. Zo lang dat ik me net afvraag of hij het wel goed begrepen heeft, als ik hem in de verte aan zie komen. Ik fiets hem tegemoet.

‘Hèhè, ik stond al een hele tijd wortel te schieten!’

‘Wortel schieten?’ Gosse begrijpt het niet.

‘Ik stond al heel lang te wachten,’ leg ik uit. Het lijkt niet erg door te dringen. ‘Is er iets?’

‘Weet jij wat golfriesoort is?’

‘Hoezo?’

‘Is dat iets met golven in de zee?’

‘Volgens mij is een golfresort een sjiek hotel met golfbanen erbij. Zoals de midgetgolfbaan, weet je wel? Maar dan supergroot.’

‘O ja! Mijn pa doet dat ook weleens, aan de wal...’

‘Hoe kom je daar ineens bij?’

‘Hij had het erover,’ zegt Gosse. ‘Aan de telefoon.’

‘Je vader? Wat zei hij dan?’

Gosse zuigt op zijn onderlip. Dat doet hij altijd als hij nadenkt. Beppe heeft weleens verteld dat hij als baby al groot was. Daardoor duurde zijn geboorte veel te lang en heeft hij te weinig zuurstof gekregen. Daarom kan hij niet zo goed leren. Maar hij is zo sterk als een beer. Sinds hij niet meer naar school hoeft, werkt hij op de camping en beppe is hartstikke blij met hem.

‘Hij zei dat de camping de perfecte maten heeft voor een golfriesoort,’ zegt Gosse.

‘Bedoelde hij onze camping, Camping Beppe?’

Gosse haalt zijn schouders op.

‘Dat weet ik niet, daarna ging ik omelet maken. Ik heb ook voor jou meegenomen.’ Hij lacht trots.

Gosse heeft inderdaad een indrukwekkende stapel boterhammen meegenomen, die hij op het strand voor het grootste deel zelf opeet. Daarna wil hij weer naar de camping.

Eerlijk gezegd wil ik ook graag terug. Dat golfresort zit me niet lekker. Gosses vader is wethouder en die verzint

wel vaker plannen om meer toeristen naar het eiland te lokken, dus...

Zodra we terug zijn, ga ik op zoek naar beppe. Ik vind haar in de moestuin waar ze tomaten plukt die ze in een mand legt.

‘Ha, daar ben je weer. Lekker afgekoeld?’

Maar de vraag die me al de hele middag dwarszit, moet er eerst uit.

‘Is beppe van plan om de camping te verkopen?’

Ze kijkt me aan of ik haar voorstel om op de maan te gaan wonen.

‘Wat is dat nou voor een nuvere vraag, jongen!’

‘Dus het is niet zo?’

Beppe komt overeind en veegt het zweet van haar voorhoofd.

‘Nee, natuurlijk ga ik de camping niet verkopen. Hoe kom je daarbij?’

‘Gosse heeft zijn vader iets horen zeggen over een golfresort op de plek van een camping...’

Beppe krijgt een frons in haar voorhoofd.

‘Wat heeft hij precies gehoord?’

‘Buurman zat aan de telefoon en Gosse hoorde hem zeggen dat de camping de perfecte afmetingen heeft voor een golfresort...’

‘Mijn camping? Bist mâl, pake zou zich omdraaien in zijn graf!’

Ik aarzel.

‘Hij wist niet over welke camping het ging. Er zijn er natuurlijk wel meer op het eiland.’

Beppe knikt.

‘Maak je niet druk, jonkje. Zolang ik hier de baas ben, blijft dit Camping Beppe.’ Ze lacht erbij, maar ik zie dat ze er niet gerust op is.

In de verte klinkt de toeter van de veerboot.

‘Daar komen de nieuwe badgasten,’ zegt beppe. ‘Ik breng de tomaten naar de keuken en dan gooi ik de receptie open. Wil jij Gosse even halen?’